

РЕШЕНИЕ

№ 186

гр.Перник, 14 декември 2009 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд Перник, първи касационен състав, в публично заседание на двадесет и пети ноември две хиляди и девета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Стефан Станчев

Светлана Димитрова

При участието на секретар Т.М. и в присъствието на прокурор Р.Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Светлана Димитрова к.н.а.х.д. № 191 по описа на съда за 2009 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 от ЗАНН.

С Решение № 528 от 14 октомври 2009 г. по н.а.х.д. № 439/2009 г. седми наказателен състав на Пернишкия районен съд е потвърдил Наказателно постановление № 3154/11.11.2008 г. , издадено от началника на сектор ПП-КАТ-ОД на МВР - Перник, с което на Е.Н.А. - ЕГН: *****, за извършено нарушение на чл.21,ал.2 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба" в размер на 150 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от два месеца на основание чл.182,ал.2,т.5 от ЗДвП и отнемане на 10 контролни точки на основание Наредба № 13- 1959 на МВР.

Недоволен от така постановеното решение Е.Н.А. е подал касационна жалба, с която моли съда да отмени решението на районния съд като бъде отменено и наказателното постановление.В касационната жалба като пороци на решението са посочени неизяснена фактическа обстановка и нарушение на закона.

Ответната страна не взема становище.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник заявява становище,че касационната жалба е неоснователна и решението на Пернишкия районен съд следва да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

Административен съд Перник, след като взе предвид становищата на страните, наведените касационни основания и извърши цялостен преглед за законосъобразност на обжалваното решение по реда на чл.217 и следващите от АПК, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в срока по чл.211, ал. 1 от АПК от надлежна страна.

В касационното производство страните не са представили нови писмени доказателства в подкрепа на твърденията си.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 1 от АПК, съдът като касационна инстанция се произнася само по посочените в жалбата касационни основания. От друга страна обаче, съгласно ал. 2 на същата норма следва да следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Разпоредбата на чл.63,ал.1 от ЗАНН препраща към касационните основания, визиращи в чл.348,ал.1 НПК - нарушение на закона, съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание.Посоченото касационно основание в жалбата „неизяснена фактическа обстановка" не попада в кръга на валидните касационни основания по чл.348,ал.1 НПК, поради което не следва да бъде обсъждано от настоящия съд.

От събраните по делото доказателства се установява по безспорен начин, че на посочените в акта дата и час касаторът е извършил визираното нарушение на правилата за движение по пътищата. За да направи този извод, първоинстанционният съд е имал предвид разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, съобразно която констатациите в акта за установяване на административното нарушение се считат за верни до доказване на противното. Показанията на разпитаните по искане на касатора свидетели Полина Андонова — негова дъщеря и Тинка Милева - негова съпруга , по никакъв начин не опровергават установеното с акта.Техните твърдения за интензивност на движението по пътя по никакъв начин не касаят основния факт на нарушението - показанията на радара,установяващи превишената скорост над допустимата.Обосновано районният съдия е приел,че дори при наличието на индиция за заинтересованост поради близкото родство с жалбоподателя, показанията на тези две свидетелки по същество не оборват констатациите в АУАН за управление на МПС със скорост над разрешената. С оглед на изложеното и като се има предвид, че жалбоподателят не е представил никакви доказателства,оборващи доказателствената сила на съставения акт и установяващи различна фактическа обстановка от описаната, правилно съдът е приел, че нарушението е безспорно установено, поради което и правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност.

Решението на районния съд - Перник е валидно, постановено е от законен състав в рамките на правораздавателната власт. Решението е допустимо,постановено е при надлежно упражняване на правото на жалба срещу наказателно постановление № 3154/11Л1.2008г. г., издадено от началник на сектор ПП към О Д на МВР - Перник. Съгласно императивната разпоредба на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, при движението си водачите на МПС не следва да превишават обозначената с пътен знак максимална скорост - в конкретния случай 60 км./ч. При неспазване на законоустановеното правило санкционната норма на чл.182, ал. 2, т. 5 от ЗДвП предвижда, че административно -наказателната отговорност следва да се понесе от водача на МПС, който превиши разрешената максимална скорост, като за превишаване от 41 до 50 км. /ч. извън населено място на водача се налагат глоба от 150 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца. В конкретния случай с Акт № 3154 от 29.10.2008г. е установено, че на същата дата около 17.38ч., по път 1-6, с посока към гр.София , жалбоподателят е управлявал лек автомобил "Опел Вектра", с рег. № С 5537 ХК , като в участъка на пътя над ж.п.гара „Разпределителна", при ограничение на скоростта 60 км./ч. въведено с пътен знак В - 26 на км.81+800, се движил със скорост 104км./ч.Административното нарушение е установено чрез допустимо от закона техническо средство - трафик радар ТР-4 № 101, с фиксирана дата и час и установената скорост е показана на водача. АУАН е съставен в срок, от надлежен орган, подписан е съгласно изискванията на закона, дадена е възможност за възражения на нарушителя. Същият акт съдържа реквизитите, посочени в чл. 42 от ЗАНН.

Наказателното постановление е издадено в срок от надлежен орган при условията на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН. Извършеното от страна на нарушителя по съществото си представлява нарушение по чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.Същото, на основание чл. 182, ал. 2, т. 5 от ЗДвП, се наказва с глоба в размер на 150 лева, както и лишаване от правоуправление на МПС за срок от два месеца. В разпоредбата на чл. 182, ал. 2, т. 5 от

ЗДвП законодателят е фиксирал конкретни наказания, като е лишил административно-наказващия орган от възможността да конкретизира наказанието.

Неоснователно е оплакването на касатора, че в показанията на радарното устройство записаната долна граница е неправилна, тъй като наложената санкция е за нарушение, изразяващо се в управление на МПС със скорост над разрешената, а не със скорост под минимално допустимата

С оглед гореизложената фактическа обстановка, настоящият състав на АС -Перник намира, че първоинстанционният съд, при наличните доказателства правилно е установил, че при издаване, както на АУАН, така и на НП, не са допуснати нарушения, водещи до отмяна на постановлението.

Предвид изложеното, касационната инстанция намира първоинстанционното решение за постановено при напълно изяснена фактическа обстановка, като относимите факти са възприети въз основа на допустими доказателствени средства, събрани по изискуемия процесуален ред. Фактическите изводи са направени след съвкупна преценка и анализ на събраните по делото доказателства.Ето защо, касационният съд счита изводите на районния съд, че жалбоподателят е осъществил състава на вмененото му административно нарушение, за правилни и обосновани, като непротиворечащи на събраните доказателства и приложимия закон. Както наказателното постановление, така и решението на съда, са постановени изцяло в необходимата форма и реквизити. Нарушението и правната му квалификация са правилно установени. Касационните оплаквания не намират опора в доказателствата по делото и са неоснователни.

Районният съд е постановил валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон решение, което следва да бъде оставено в сила.

Тъй като настоящата инстанция не стигна до фактически и правни изводи, различни от тези на районния съд, то обжалваното решение, като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК , вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд - Перник.

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 528 от 14.10.2009 г.,постановено по н.а.х.д. № 439/2009 г.,по описа на Пернишки районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

Председател: /п/

Членове: /п/

/п/